

ДОНАЛД БИСЕТ

РИБА С ПЪРЖЕНИ КАРТОФИ

Превод от английски: Корнелия Лозанова, 1992

chitanka.info

Корморанката Алис живееше върху една шамандура в пристанището на Голуей.

Нощем тя спеше, а денем заставаше на ръба на шамандурата, проточваше шия и вперваше поглед в зелената вода да търси храна. Щом видеше някоя риба, гмуркаше се във водата и скоро излизаше, стиснала рибата в човката си. Подхвърляше я във въздуха, разтваряше широко човка и ловко я улавяше.

Алис обичаше риба. И въпреки че ядеше риба на закуска, на обяд, със следобедния чай и на вечеря, тя не ѝ омръзваше.

Веднъж едно яребиче на име Денис мина наблизо. То беше ходило на гости на баба си и сега се прибираше къщи, в тресавището. Денис беше изморен от летенето. Затова, когато погледна надолу и видя Алис, стъпила на ръба на шамандурата, побърза да кацне при нея. Тя също се зарадва на госта и рече:

— Надявам се да останеш за чая. Днес ще сервирам чай с риба.

— Риба ли? — възкликна Денис. — Никога не съм опитвал риба. Вкусна ли е?

— Вкусна и още как! — отвърна Алис. — На света няма нищо по-вкусно!

После се гмурна във водата и скоро се върна, стиснала в човката си сребриста риба. Подаде я на Денис, а той я разгледа любопитно и попита:

— А как се яде това нещо?

— Ето така! — Алис подхвърли рибата във въздуха, ловко я улови и я глътна. — Чакай малко, сега ще ти донеса друга. — И побърза да се гмурне отново в морето.

Този път се върна със съвсем дребна рибка.

— Опитай тази! — рече на Денис.

Той подхвърли рибката във въздуха, раззина малката си човчица, колкото можа и „Ам!“ — глътна рибката.

О, боже! Никак не му хареса. Ама никак!

— Вкусно ли беше? — поинтересува се Алис.

— Да, благодаря — отвърна Денис, който беше добре възпитан. — Доста приятна беше на вкус.

— Чакай тогава, ще ти донеса още — рече Алис.

— Не, не! — побърза да я спре Денис. — Наистина не мога да остана повече. Благодаря ти за всичко. Довиждане!

И Денис отлетя към къщи, където се наспа добре сред изтравничетата. Събуди се късно на другата сутрин и веднага се сети за корморанката. „Колко умна и любезна птица е тази Алис — помисли си. — Смятам да я поканя на чай в събота.“

Речено-сторено. Денис написа писмо, с което канеше Алис на чай и го пусна в града.

До Корморанката Алис
Шамандурата
Пристанището на Голуей

Алис много се зарадва, когато получи писмото и побърза да отговори, че приема поканата. Писмото си адресира така:

До Яребичето Денис
Четвъртата туфа изтравничета вдясно
Тресавището до игрището за голф
Голуей

В събота Денис стана рано и се зае да почисти за посещението на Алис. И тъй като беше изключително интелигентно яребиче, той предвиди, че кормораните не ядат зрънца и плодове като птиците, които живеят на сушата. А понеже знаеше какво най-много обича Алис, литна до града и донесе голям пакет риба с пържени картофи, увити във вестник.

Скоро се появи и Алис. Денис беше приготвил чая и двамата си устроиха чудно угощение. Алис не беше яла пържени картофи, но щом ги опита, възкликна:

— Мммм! Риба с пържени картофи е много по-вкусно, отколкото просто риба. Може ли пак да дойда на чай?

— Разбира се, идвай всяка събота — покани я Денис.

И тя започна да му гостува всяка събота, а той я гощаваше с риба и пържени картофи.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.